

سوره انشاق

شماره: ۸۴

جزء: ۳۰

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۸۳

تعداد آیه: ۲۵

ahlolbait.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش
همیشگی.

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

هنگامی که آسمان بشکافت (۱)

وَأَذِنْتُ لِرَبِّيَّهَا وَحُقِّتْ

و فرمان پروردگارش را اطاعت کند، و [به این اطاعت از

فرمان،] سزاوارتر گردد (۲)

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

و هنگامی که زمین گسترده شود (۳)

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

و آنچه را در درون دارد بیرون افکند، و تهی گردد (۴)

وَأَذِنْتُ لِرَبِّيَّهَا وَحُقِّتْ

و فرمان پروردگارش را اطاعت کند، و [به این اطاعت از

فرمان،] سزاوارتر گردد، (۵)

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

ای انسان! یقیناً تو با کوشش و تلاشی سخت به سوی پروردگارت در حرکتی،
پس او را [در حالی که مقام فرمانروایی مطلق و حکومت بر همه چیز ویژه
اوست و هیچ حکومتی در برابرش وجود ندارد،] دیدار می کنی، (۶)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

اما کسی که نامه اعمالش را به دست راستش دهند، (۷)

فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا

به زودی با حسابی آسان به حسابش رسیدگی شود، (۸)

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

و خوشحال و شادمان به سوی خانواده اش

[در بهشت] باز گردد، (۹)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

و اما کسی که نامه اعمالش را از پشت

سرش دهند، (۱۰)

فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا

به زودی با فریادی حسرت بار، هلاکت و

نابودی خود را خواهد، (۱۱)

وَيَصْلَى سَعِيرًا

و در آتش افروخته در آید. (۱۲)

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

او همواره در میان خانواده اش [به ثروت و مال و مقام]

خوشحال و شادمان بود. (۱۳)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

او می پنداشت که هرگز پس از مرگ [به حیات دوباره]

باز نخواهد گشت. (۱۴)

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

آری، بی تردید پروردگارش نسبت به [همه امور] او بینا بود [از
این جهت تمام اعمال و دست آوردش را برای پاداش و کیفر ثبت
کرد.] (۱۵)

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ

سوگند به سرخی کنار افق به هنگام غروب خورشید (۱۶)

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

و سوگند به شب و آنچه را [از موجودات پراکنده شده در
روز، در خانه ها و لانه ها] جمع می کند (۱۷)

وَالْقَمَرَ إِذَا اتَّسَقَ

و سوگند به ماه هنگامی که بدر کامل می شود (۱۸)

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ

که شما حالی را پس از حالی [که مراحل مختلف زندگی است و در سختی و زحمت مطابق یکدیگرند] طی می کنید [تا به دیدار پروردگارتان نایل آید.] (۱۹)

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

پس اینان را چه می شود که ایمان نمی آورند؟! (۲۰)

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿۱﴾

و هرگاه قرآن را بر آنان خوانند، خاضع و

تسلیم نمی شوند؟! (۲۱)

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ

بلکه کافران همواره انکار هم می کنند! (۲۲)

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

و خدا به آنچه [از انکار، کفر، نفاق، حسد و...] در

دل خود جمع می کنند، داناتر است. (۲۳)

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

پس آنان را به عذابی دردناک بشارت ده. .... (۲۴)

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مگر آنان را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند،

که آنان را پاداشی جاودان و بی منت است. (۲۵)